

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 13. septembrī Čehijas Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 28. jūnija rīkojumu lietā T-147/15 Čehijas Republika/Komisija

(Lieta C-575/18 P)

(2018/C 408/56)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Čehijas Republika (pārstāvji: M. Smolek, J. Vláčil un O. Serdula)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- noraidīt Eiropas Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par Čehijas Republikas prasības pieteikumā izklāstītajiem prasījumiem; un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienīgo pamatu, ar ko tiek apgalvots Līguma par Eiropa Savienības darbību (LESD) 263. panta, skatot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. punktu, pārkāpums.

Vispārējā tiesa pārsūdzētajā rīkojumā esot kļūdaini secinājusi, ka apstrīdētais tiesību akts, it īpaši ņemot vērā to, ka Komisijai nav kompetences pieņemt lēmumu tradicionālo pašu resursu jomā, nav tiesību akts, par kuru var tikt celta prasība saskaņā ar LESD 263. pantu un kurš saskaņā ar Vispārējās tiesas viedokli neapdraud Čehijas Republikas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā Hartas 47. panta izpratnē, jo Čehijas Republika varēja nosacīti samaksāt apstrīdēto summu, izteikt iebildumus par Komisijas juridiskā viedokļa pamatotību un sagaidīt, lai Komisija celtu prasību saskaņā ar LESD 258. pantu.

Vispārējās tiesas secinājumi esot pretrunā LESD 263. pantam, skatot to kopsakarā ar Hartas 47. pantu, jo nosacītais maksājums nenodrošinot, ka Tiesa nākotnē strīdu izskatīs pēc būtības. Tas izriet no Tiesas pastāvīgās judikatūras par Komisijas rīcības brīvību saistībā ar pienākumu neizpildi, no tā ka nepastāv tiesību normas attiecībā uz nosacītā maksājuma jēdzienu, un it īpaši no Komisijas agrākās prakses šajā jomā.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 21. septembrī Pirelli & C. SpA iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-455/14 Pirelli & C./Komisija

(Lieta C-611/18 P)

(2018/C 408/57)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pirelli & C. SpA (pārstāvji: M. Siragusa un G. Rizza, advokāti)